

Arrest

nr. 300 662 van 26 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN, in het bijzijn van de moeder en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 23 mei 2019 als begeleide minderjarige vreemdeling samen met haar broer en ouders. Op 3 juni 2019 dienden verzoeksters ouders een verzoek om internationale bescherming in dat wordt vermoed ook in haar naam te zijn ingediend als vergezellende minderjarige (artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 14 april 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 20 januari 2021, nr. X en X).

1.3. Verzoeksters moeder en vader dienden een tweede verzoek om internationale bescherming in, respectievelijk op 18 februari 2021 en 15 maart 2021. De commissaris-generaal verklaarde deze verzoeken op 6 april 2021 en 7 mei 2021 niet-ontvankelijk. De Raad verwierp het tegen deze beslissingen ingediende beroep (RvV 11 februari 2022, nrs. 268 124 en 268 140).

1.4. Op 18 februari 2022 diende verzoeksters broer een verzoek om internationale bescherming in eigen naam in, als minderjarige. Op 17 mei 2022 werd dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Het tegen deze beslissing ingediende beroep werd door de Raad verworpen (RvV 7 oktober 2022, nr. 278 410).

1.5. Verzoeksters vader diende een derde verzoek om internationale bescherming in op 13 februari 2023. Op 11 mei 2023 verklaarde de commissaris-generaal dit verzoek niet-ontvankelijk.

1.6. Op 19 oktober 2022 diende verzoekster in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

1.7. Op 30 augustus 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 30 augustus 2023 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 19/10/2022
Overdracht CGVS: 23/02/2023*

Je had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 1 juni 2023 van 09.10 uur tot 09.40 uur. Je werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Jouw advocaat, meester Oger (loco meester Chatchatrian), was aanwezig tijdens jouw persoonlijk onderhoud

A. Feitenrelaas

Je bent geboren op [...] februari 2014 in Oslo in Noorwegen. Aldus ben je minderjarig. Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw moeder D.(...) L.(...) G.(...) D.(...) V.(...) (...), jouw vader C.(...) A.(...) V.(...) S.(...) (...) en jouw broer C.(...) S.(...) V.(...) G.(...) (...) verblijven eveneens in België.

Op 3 juni 2019 dienden jouw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Hierin verklaarden je ouders dat ze naar België kwamen omdat je vader problemen kreeg met de bende MS in de kolonie Jardines del Valle in Quezaltepeque. Sinds februari 2018 betaalde je vader 10 dollar renta aan de bende MS om de kolonie 's nachts na afloop van zijn shift in het restaurant waar hij werkte te mogen binnenrijden. Toen je vader in oktober 2018 zonder werk viel, betaalde hij niet langer renta omdat hij de kolonie 's nachts niet meer hoefde binnen te komen. MS liet hem verstaan dat hij hoe dan ook geld moest blijven zoeken en dat hij opnieuw renta zou moeten betalen van zodra hij een nieuwe job vond. Toen je vader werk vond in een ander restaurant, moest hij wekelijks 25 dollar renta ophoesten als straf aangezien hij een tijdlang niet betaald had. Daarna liet een bende lid verstaan dat nog een extra schuld van 300 dollar moest aflossen voor de periode dat u niet gewerkt en betaald had. Telkens dreigden ze ermee dat er gevolgen konden zijn als hij niet betaalde. Begin maart, toen hij de renta van die week ging overhandigen, deed een bendelid een klap in het gezicht uit nadat een andere er hem nogmaals op gewezen had dat hij de extra schuld nog diende af te lossen en je vader hier niet mee akkoord ging. Op 15 april probeerden twee bendeleden op een motor jouw broer te ontvoeren. Op het moment dat hij de school had verlaten en in de microbus instapte, wilden de twee mannen hem vastgrijpen. Aangezien hij de hand van de buschauffeur G.(...) vasthad en omdat andere ouders te hulp schoten, zijn de bendeleden er niet in geslaagd hem mee te nemen. Diezelfde avond kreeg je vader een telefoontje van een bendelid van de MS die zei dat jullie geluk hadden gehad, maar dat jullie ooit zouden betalen met bloed. Die nacht nog vertrokken jullie naar een vriend van je vader, D.(...), in Ciudad Merliot, waar jullie een week verbleven tot 22 april 2019. Je vader ging de dagen nadien nog werken maar vermoedde als snel dat hij daar in de gaten gehouden werd. Kort daarna kreeg hij een oproep met de boodschap dat ze wisten dat jullie in Ciudad Merliot zaten en dat de MS jullie overal kon vinden. Vervolgens vertrokken jullie naar het huis van je grootmoeder in Chalatenango, waar jullie verbleven tot jullie vertrek uit El Salvador. Op 22 mei 2019 reisden jullie via Spanje naar België.

Op 16 april 2020 weigerde het CGVS jouw ouders zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

Het CGVS was van oordeel dat de feiten die je vader kende met de bende MS geen verband hielden met de criteria van de Vluchtelingenconventie en onvoldoende ernstig waren om te kunnen gewagen van een reëel risico op ernstige schade. Tevens werd vastgesteld dat de vrees van je vader voor een verhoging van de renta louter hypothetisch was. Het CGVS hechtte verder geen geloof aan de bewering van je ouders dat een bendelid jouw broer probeerde te ontvoeren en de daaruit voortvloeiende problemen. Daarnaast noopte de veiligheidssituatie in jouw land van herkomst niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Jouw ouders dienden een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 20 januari 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS per arrest nr. 247 799 en 247 800. Ze dienden hiertegen geen cassatieberoep in. De beslissing in het kader van hun eerste verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Jouw moeder en vader dienden een tweede verzoek in om internationale bescherming, respectievelijk op 18 februari 2021 en 15 maart 2021, waarin ze geen nieuwe elementen aanbrachten. Het CGVS verklaarde het tweede verzoek van jouw ouders niet ontvankelijk op 8 april 2021 en 7 mei 2021. De RvV volgde de redenering van het CGVS en bevestigde deze beslissingen in beroep op 11 februari 2022.

Op 18 februari 2022 diende jouw broer een verzoek om internationale bescherming in zijn eigen naam in, eveneens als minderjarige. Hij verklaarde daarin dat hij zijn land was ontvlucht omdat het er onveilig was voor jullie gezin. Nog stelde hij dat jullie vader problemen had met bendeleden. Verder vertelde hij dat bendeleden families uit elkaar halen, kinderen opwachten aan de schoolpoort om ze te ontvoeren maar dat dit hem nooit overkomen is. Je moeder die bij het onderhoud aanwezig was voegde hieraan toe dat hij benaderd was door bendeleden maar dat hij dit misschien niet meer ten volle herinnerde. Op 18 mei 2022 werd het verzoek van jouw broer niet ontvankelijk verklaard door het CGVS omdat hij in dit verzoek geen eigen feiten aanhaalde die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigden. Er werd beroep aangetekend tegen deze beslissing op 1 juni 2022. Dit beroep werd verworpen door de RvV op 7 oktober 2022.

Jouw vader diende een derde verzoek om internationale bescherming in op 13 februari 2023. Het CGVS verklaarde dit verzoek niet ontvankelijk op 11 mei 2023. Er werd geen beroep aangetekend tegen deze beslissing.

Op 19 oktober 2022 diende jij een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Je verklaarde daarin dat je denkt dat jouw ouders het land verlieten omwille van slechte personen, dat er veel slechteriken en bendeleden zijn in El Salvador. Je verklaarde dat bendeleden in El Salvador kinderen willen meenemen, dat dit ook met jouw broer gebeurde. Jouw ouders verwezen in het kader van jouw verzoek naar het gevaar voor ontvoering in El Salvador, wat ook de reden was dat ze zelf het land ontvlucht zijn. Nog haal je aan dat je gepest werd op school. Ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten neer: jouw paspoort.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in de aanwezigheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren

wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing definitief is.

Je verklaarde dat je denkt dat jouw ouders het land verlieten omwille van slechte personen, dat er veel slechteriken en benedeleden zijn in El Salvador (CGVS, p. 7-8; Vragenlijst CGVS, vraag 5). Je verklaarde dat benedeleden in El Salvador kinderen willen meenemen, dat dit ook met jouw broer gebeurde (CGVS, p. 7-8). Jouw ouders verwezen in het kader van jouw verzoek naar het gevaar voor ontvoering in El Salvador, wat ook de reden was dat ze zelf het land ontvlucht zijn (zie administratief dossier, vragen BMV). Deze elementen werden door jouw ouders reeds aangehaald in hun eerste verzoek om internationale bescherming (zie arresten toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofdelementen zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Je bracht geen andere elementen of stukken aan tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op de verklaringen van je ouders.

Hoewel het CGVS het betreurt dat je in België gepest werd op school, is dit onvoldoende zwaarwichtig om internationale bescherming toe te kennen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat jij louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. En wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden.

Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

*"Schending art. 57/6, §3, 6° Vreemdelingenwet
Schending artikel 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet
Schending materiële motiveringsplicht".*

Na een theoretische uiteenzetting licht verzoekster toe als volgt:

"De verwerende partij weigert het verzoek van de verzoekende partij ontvankelijk te verklaren en meent dat zij zich volledig baseert op het relaas van haar ouders - quod certe non.

Verzoekende partij was bijzonder jong toen haar ouders vluchtten uit El Salvador en baseert zich uiteraard voor een groot deel op het relaas van haar ouders. De vrees in haar hoofd is nog steeds actueel. Verzoekende partij haalde tijdens het gehoor ook haar eigen persoonlijke vrees aan. Zo kaartte verzoekende partij haar vrees aan omwille van de algemene onveilige situatie in El Salvador, de rekruteringspogingen en het bendegeweld en vertelde wat haar broer was overkomen

[citaat Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7-8]

Verzoekende partij heeft aldus haar vrees voor ontvoering en rekrutering kenbaar gemaakt. Dat dit niet een 'puur hypothetische vrees' is, blijkt uit verschillende bronnen.

De cijfers zijn bijzonder alarmerend, ook volgens Human Rights Watch:

[citaat <https://www.hrw.org/world-report/2020/country-chapters/el-salvador>]

En

[Ibid.]

De bendes hebben het aldus voor het zeggen in El Salvador en de overheid kan/wil hier niets tegen doen.

Ook het COI focus rapport van verwerende partij stelt zelf de jongeren het slechts behandelde categorie vormen van het land en stelt hierover het volgende: p.18-19 COI focus rapport 12 oktober 2020

[citaat voormelde bron]

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik een individueel, gericht en persoonlijk onderzoek gevoerd naar de vrees in hoofd van verzoekende partij, haar specifiek en kwetsbaar profiel en de gevaren die zij persoonlijk loopt in geval van terugkeer naar EL Salvador.

In die zin meent verzoekende partij dan ook dat verwerende partij op flagrante wijze artikel 57/6 §3, 6° van de Vreemdelingenwet, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/3 en 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan haar geweigerd heeft.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.2 Bovendien kan verwerende partij zich niet langer verschuilen achter het argument dat bendes als een 'criminele organisatie' dienen te worden beschouwd en op de manier geen grondig onderzoek te voeren in hoofd van verzoekende partij door te stellen dat haar vrees en problemen met de bendes niet binnen de toepassingsgebied van het Vluchtelingenconventie zouden vallen.

Het recente rapport van NANSEN bevestigt dat de bendes niet louter als een criminele organisatie kunnen worden bestempeld, zoals verwerende partij dat op heden doet. De situatie is veel complexer dan dat. Hun daden en beweegredenen zijn niet louter van economische aard en er dient te worden nagegaan of er een effectieve bescherming voorhanden in El Salvador tegen de bendes, die weldegelijk als politieke actoren dienen te worden beschouwd die wel degelijk een politieke agenda hebben en activiteiten uitoefenen die normaalgezien door een staat worden uitgeoefend, zoals de illegale belastingsheffing of renta : (eigen onderlijning) (stuk 3 p. 54-56)

[citaat NANSEN Note 2021/2, "El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag", p. 54-56]

Verwerende partij kan zich aldus niet langer verschuilen achter het feit dat de bendes louter als een criminele organisatie dienen te worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees dient te worden aangetoond.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikel 48/3, 48/4 en 57/6 VW.

II.1.3. Mocht Uw Raad – per impossibile – van mening zijn dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, dan meent zij dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij ontkent niet dat de situatie in El Salvador precair is, toch meent zij dat verzoekende partij niet in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekende partij begrijpt niet hoe verwerende partij kan stellen dat verzoekende partij terug kunnen keren naar El Salvador zonder gevaar voor haar leven. Momenteel heerst er in El Salvador een mensenrechtencrisis, die erkend wordt door verwerende partij, doch is zij van mening dat verzoekende partij onder huidige omstandigheden wel kan terugkeren.

Het is verbazingwekkend dat verwerende partij de huidige crisis minimaliseert. El Salvador kondigde op 27 maart 2022 de noodtoestand af nadat misdaadbendes op korte tijd 87 mensen hadden vermoord, vaak willekeurige voorbijgangers. Onder het mom van jarenlang bendege geweld aan te pakken, is gebleken dat president Nayib Bukele Orteç met een ijzeren vuist regeert. De El Salvadoraanse overheid beging in dit kader mensenrechtenschendingen en krijgt de kans deze te blijven plegen gezien zij nu voor de twaalfde keer de noodstand verlengt:

[citaat https://www.nieuwsblad.be/cnt/dmf20230316_92307320]

Bovendien zijn er verschillende recentere internationale rapporten en artikelen voorhanden die hebben uitgewezen dat de El Salvadoraanse strijdkrachten grove mensenrechtenschendingen begaan van systematische aard.

Amnesty International publiceerde op 3 april 2023 het volgend artikel:

[citaat <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/04/el-salvador-state-emergency-systematic-human-rights-violations/>]

Ook Al Jazeera bespreekt in haar artikel van 3 april 2023 de ernst van de aanhoudende mensenrechtencrisis in El Salvador:

[citaat <https://www.aljazeera.com/news/2023/4/3/el-salvador-committing-systematic-abuses-in-gang-purge-amnesty>]

De UN Human Rights Councils uitte eveneens haar bezorgdheid herhaaldelijke keren en stelt vast dat er enorm veel willekeurige arrestaties worden uitgevoerd en dat het optreden van de El Salvadoraanse overheid allicht een negatief effect heeft op de waarborgen van een eerlijke proces, bescherming tegen foltering en het recht op leven:

[citaat <https://news.un.org/en/story/2023/05/1136922>]

Voorts bespreekt de US Department of State in haar Human Rights Rapport van 2022 over El Salvador dat er tot november 2022 reeds meer dan 3000 willekeurige arrestaties plaatsvonden. Ze legt uit dat politiemensen zelfs onder druk worden gezet om valse getuigenissen af te leggen en bijgevolg willekeurige arrestaties uitvoeren teneinde hun quota te halen.

[citaat <https://www.state.gov/reports/2022-country-reports-on-human-rights-practices/el-salvador/>]

Onder de huidige mensenrechtencrisis, is de alreeds precare situatie helemaal ontspoord. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden.

Een dergelijk niveau van geweld is ongezien in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kon worden beschouwd. In het onmogelijke geval de Raad in casu niet overtuigd zou zijn dat de individuele problemen van verzoekende partij een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen, dan dient toch minstens een hernieuwd onderzoek te gebeuren naar de algemene veiligheidssituatie (onder meer in het licht van deze recente feiten) alvorens er over de subsidiaire beschermingsstatus wordt geoordeeld."

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig

artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

Artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op goede gronden motiveert dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun eerste verzoek, waarvoor de beslissing definitief is.

Je verklaarde dat je denkt dat jouw ouders het land verlieten omwille van slechte personen, dat er veel slechteriken en bendeleden zijn in El Salvador (CGVS, p. 7-8; Vragenlijst CGVS, vraag 5). Je verklaarde dat bendeleden in El Salvador kinderen willen meenemen, dat dit ook met jouw broer gebeurde (CGVS, p. 7-8). Jouw ouders verwezen in het kader van jouw verzoek naar het gevaar voor ontvoering in El Salvador, wat ook de reden was dat ze zelf het land ontvlucht zijn (zie administratief dossier, vragen BMV). Deze elementen werden door jouw ouders reeds aangehaald in hun eerste verzoek om internationale bescherming (zie arresten toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofde elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Je bracht geen andere elementen of stukken aan tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op de verklaringen van je ouders. Hoewel het CGVS het betreurt dat je in België gepest werd op school, is dit onvoldoende zwaarwichtig om internationale bescherming toe te kennen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.”

De Raad stelt vast dat het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoekster berust op de feiten die haar ouders in hun verzoek om internationale bescherming hebben aangehaald. De

ouders van verzoekster verwezen in het kader van hun verzoek immers naar het gevaar voor ontvoering in El Salvador, wat ook de reden was dat zij zelf het land ontvlucht waren.

De bestreden beslissing verwijst correct naar het gegeven dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters ouders werd geweigerd, hetgeen werd bevestigd door de Raad in beroep (RvV 20 januari 2021, nr. 247 799 en 247 800). De ouders van verzoekster sloegen er immers niet in hun gegronde vrees of reëel risico aannemelijk te maken. Tevens werd er bepaald dat er geen sprake was van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing merkt terecht op dat verzoekster in onderhavig verzoek geen elementen bijbrengt die van aard zijn om afbreuk te doen aan de gedane beoordeling in het kader van het verzoek van haar ouders. Verzoekster herhaalt immers louter de bewering dat El Salvador gevaarlijk is en verwijst naar de aanwezigheid van bendes, hetgeen al eerder werd beoordeeld in het kader van het verzoek van haar ouders.

Bovendien merkt de Raad op dat verzoeksters ouders hun tweede verzoek om internationale bescherming onontvankelijk werd verklaard bij gebrek aan nieuw element. Verzoeksters moeder en vader dienden een tweede verzoek om internationale bescherming in, respectievelijk op 18 februari 2021 en 15 maart 2021. De commissaris-generaal verklaarde deze verzoeken op 6 april 2021 en 7 mei 2021 niet-ontvankelijk. De Raad verwierp het tegen deze beslissingen ingediende beroep (RvV 11 februari 2022, nrs. 268 124 en 268 140).

Verder voert verzoekster bij middel van landeninformatie aan dat er situatie van algemeen geweld heerst in El Salvador, dat er sprake is van een mensenrechtencrisis en dat er geen bescherming mogelijk is door de overheid. Dit zijn evenwel reeds elementen die werden onderzocht en beoordeeld in het kader van het verzoek van de ouders van verzoekster, en kunnen bijgevolg niet worden aanzien als eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP